

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: 10 argumenter for et ja til EF-traktaten

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1992]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 3

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 4

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 5

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 6

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 7

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 8

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 9

[10 argumenter for et ja til EF-traktaten](#) 10

DEN NYE EF-TRAKTAT

EFs indre marked er på vej til at blive til virkelighed. Men knap nok er det ved at ske, så skal vi til folkeafstemning om EF igen. Hvorfor?

Det indre marked drejer sig om *økonomisk frihed*: Varerne og kapitalen skal frit kunne bevæge sig over grænserne. Det samme gælder personer og tjenesteydelser.

Det er en god ting i sig selv, at landene kan handle frit med hinanden osv. Men det må ikke stå alene. For hvis det hele overlades til de økonomiske kræfters frie spil, så får vi et hårdt samfund, et uretfærdigt samfund og et samfund med mange konflikter.

Derfor bør EF-samarbejdet ikke blive stående ved det indre marked. Samarbejdet må forbedres, så det ikke ensidigt drejer sig om økonomisk frihed. De økonomiske kræfter i det indre marked skal tøjles, så de går i spænd med andre hensyn: hensynet til miljøet, til velfærden, til fred og sikkerhed og til demokratiet.

Det helt centrale ved den nye EF-traktat er, at den tager fat på denne opgave. Den er derfor et fremskridt i forhold til det indre marked, som Danmark i forvejen er med i.

Det er vigtigt at holde fast i dette overordnede sigte med traktaten. For der er ellers en fare for, at diskussionen om traktaten drukner i detaljer og tekniske spidsfingigheder.

Traktaten er delt op i 3 dele:

Traktatens første del bygger direkte videre på den nuværende EF-traktat (Rom-traktaten).

Men hvor den nuværende traktat mest drejer sig om økonomi, så tager den ny traktat for alvor en række andre emner ind: miljø, lønmodtagernes rettigheder, forbrugerbeskyttelse, kultur, uddannelse, sundhed m.m.

På størsteparten af disse områder gør traktaten det klart, at EF ikke kan blande sig i landenes lovgivning. EFs opgave bliver udelukkende at gøre det lettere for landene at samarbejde. F.eks. på den måde, at EF har ordninger, der giver støtte til udveksling af unge under uddannelse.

Men specielt på to områder giver den nye traktat større beføjelser til EF. Det gælder miljøet, og det gælder lønmodtagernes rettigheder. Tager vi miljøet, vil EF fremover få langt bedre mulighed for at gribe ind i forhold til, hvor meget det enkelte land må forurene. Begrundelsen er den enkle, at det ene lands forurening også skader andre lande.

Traktatens første del går samtidig også videre i det økonomiske samarbejde. Den taler om at skabe en "Økonomisk-monetær Union" med en fælles centralbank og fælles valuta. Men vi i Danmark skal ikke tage bindende stilling til denne plan ved folkeafstemningen den 2. juni. Vi har ønsket at vente nogle år med at tage stilling, og det har de andre lande accepteret.

Traktatens anden del drejer sig om udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det samarbejde, man lægger op til på dette område, er langt blødere end det samarbejde, som beskrives i traktatens første del.

Således kan der ikke træffes nogen beslutninger i udenrigs- og sikkerhedspolitikken, med mindre alle lande er enige om det.

Men selv om det er en blød form for samarbejde, så er der alligevel håb om, at EF kan blive mere handlekraftigt i udenrigspolitikken. Det er nemlig vigtigt, ikke mindst i forhold til Østeuropa.

EF spiller jo allerede i dag en kolossal rolle i forhold til Østeuropa. Men det er nødvendigt at få en bedre koordinering mellem de forskellige opgaver, som EF-landene har i den forbindelse. Det gælder ikke bare økonomisk hjælp. Lige så vigtigt er det, at EF kan give en stærkere støtte til at sikre fred og sikkerhed for landene i Østeuropa.

Det er også vigtigt af hensyn til os selv. Vi kan kun føle os trygge, hvis der er stabile forhold østpå.

I forbindelse med sikkerhedspolitikken taler traktaten om "udformningen på langt sigt af en fælles forsvarspolitik". Men det skal ikke diskuteres nærmere mellem landene før senere i 1990'erne. Det skal vi altså ikke tage stilling til ved folkeafstemningen den 2. juni.

Vi skal heller ikke den 2. juni tage stilling til, om Danmark skal være medlem af den såkaldte Vestunion (WEU). Vestunionen er en organisation for forsvarssamarbejde mellem 9 af de 12 EF-lande. Danmark er ikke medlem, men deltager som observatør.

Uanset om vi stemmer ja eller nej den 2. juni, så står det Danmark frit for, om vi vil være medlem af Vestunionen eller ej.

Traktaten, som vi skal stemme om, taler om noget andet. Den taler om et *samarbejde* mellem EF og Vestunionen. Det kunne f.eks. dreje sig om, at EF-landene ville stille styrker til rådighed for fredsbevarende eller humanitære opgaver et sted i verden. Her kunne Vestunionen få opgaver med praktisk koordinering af indsatsen.

Traktatens tredje del drejer sig om samarbejde vedrørende flygtninge- og indvandrerpolitik og bekæmpelse af international kriminalitet.

Også her er det et blødere samarbejde, hvor næsten alt kun kan vedtages, hvis landene er enige.

Men der er et klart behov for et samarbejde, specielt omkring flygtninge- og indvandrerpolitik. Danmark er jo ikke alene om at have problemer på dette område.

Og skal vi tackle problemerne, må vi afstemme vores regler efter de andre europæiske lande.

En række ting kunne være bedre i den ny EF-traktat, ingen tvivl om det. Alligevel er der set ud fra en socialdemokratisk synsvinkel gode argumenter for et ja. På de følgende sider giver vi 10 af disse argumenter.

10 ARGUMENTER FOR ET JA TIL EF-TRAKTATEN

Den 2. juni skal vi have folkeafstemning om **Traktat om Den Europæiske Union**, som den hedder. Her er 10 argumenter for at sige ja til traktaten:

1 Den økonomiske udvikling bliver mere og mere international. Det sker overalt i verden og ikke bare i EF. Men i EF fik denne udvikling et skub fremad med det indre marked.

Den store opgave er nu at sørge for, at den internationale udvikling ikke bliver overladt til kapitalkræfterne. Det er ikke længere nok at sikre velfærdssamfundet og miljøet på det nationale plan. Der må også et internationalt samarbejde til, der er stærkt nok til at holde styr på de økonomiske kræfter.

Det er i høj grad det, den ny traktat skal bruges til.

2 Miljøpolitikken er et af de vigtigste områder. Med traktaten sker der et gennembrud for en miljøpolitik, der kan gøre noget ved forureningen på tværs af landegrænserne. Hidtil har det været svært at komme igennem med vigtige miljøforslag i EF. Det skyldes, at man kun kunne træffe beslutninger i enstemmighed - en enkelt konservativ regering har kunnet blokere det hele.

Nu kan EF bruge flertalsbeslutninger til at sikre nogle fælles mindstekrav til miljøet på en lang række områder. På den måde kan man gribe meget mere effektivt ind over for den alvorlige forurening med bl.a. svovldioxid, næringssalte fra landbruget, tungmetaller og fosfater. Det samme gælder deponering af giftigt affald og anden håndtering af affald. Også regler for dyreforsøg og dyrebeskyttelse kan nu strammes op gennem flertalsbeslutninger i EF.

Men der er undtagelser, hvor man fortsætter med at beslutte tingene i enstemmighed. Det gælder miljøgifter, hvis de har større økonomisk betydning. Det gælder fysisk planlægning. Og det gælder beslutninger, der i større omfang påvirker, hvilke energikilder et land vælger.

Nogle folk prøver at give det indtryk, at traktatens miljøafsnit ikke er noget værd på grund af disse undtagelser. Det er en grov påstand. Det er meget vigtige dele af miljøpolitikken, hvor man nu kan gennemføre reformer med flertal.

Hvad undtagelserne angår så har de faktisk et stykke af vejen været ønsket af Danmark selv. Hvem bryder sig om, at EF med flertal kan påtvinge Danmark, hvilke energikilder vi skal have - f.eks. om vi vil have atomkraft?

Miljøkrav, der forpligter alle EF-lande er også en fordel for den danske be-

skæftigelse. Så udsættes danske virksomheder ikke så meget for konkurrenter fra udlandet, der holder omkostningerne nede ved at svine miljøet til.

3 Også når det gælder lønmodtagernes rettigheder, betyder traktaten en stor forbedring, fordi man i langt højere grad kan bruge flertalsbeslutninger.

For fremtiden bliver det f.eks. betydeligt lettere at sikre nogle mindstekrav i hele EF for hviletid, skiftehold og ferie. Også bedre sikkerhed og sundhed på alle EFs arbejdspladser kan gennemføres med flertal. Det samme gælder lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet.

Eller for at nævne endnu en meget vigtig ting i en anden boldgade: Samarbejdsudvalg og fagligt samarbejde på tværs af grænser inden for multinationale koncerner kan nu blive til virkelighed gennem flertalsbeslutninger i EF.

Den internationale konkurrence giver en risiko for, at danske lønmodtagere bliver underbudt af lande med dårlig standard. Med de mindstekrav, som traktaten lægger op til, har vi fået nogle vigtige instrumenter til at få styr på denne risiko.

4 Traktaten betyder også nogle fremskridt for demokratiet i EF. EF-Parlamentet får noget mere kontrol med Kommissionen. Parlamentet bliver også draget mere ind i beslutningerne, bl.a. når det gælder det indre marked, miljøpolitikken og lønmodtagernes rettigheder. Desuden får man en ombudsmand.

Men lad det være sagt: På dette område er fremskridtene for små. Man burde indføre åbne møder i Ministerrådet. Man burde også gennemføre offentlighed i forvaltningen. Det er bare blevet til en hensigtserklæring på det sidste punkt. Her ligger en af de største opgaver, når traktaten skal revideres igen i 1996.

5 Traktaten opstiller målet om en Økonomisk-monetær Union (ØMU), med fælles centralbank og fælles mønt. Det kan være positivt, fordi det sænker omkostningerne, det skaber en mere stabil økonomi, og dermed kan det også betyde mere beskæftigelse. Men en ØMU kan kun fungere, hvis landene virkelig evner at samarbejde om den konkrete økonomiske politik. Ellers gør unionen mere skade end gavn.

Derfor er det godt, at Danmark har sikret sig, at vi først tager stilling til ØMU ved en ny folkeafstemning i 1996. Det giver mulighed for, at vi i mellemtiden kan vurdere, hvordan det økonomiske samarbejde fungerer, inden vi eventuelt går ombord i det mere vidtgående samarbejde i ØMU. Socialdemokratiet vil specielt se på, om EF-landene evner at samarbejde om at skabe arbejdspladser.

Nogle påstår, at ØMU betyder, at vi ikke længere selv bestemmer vores rentepolitik, valutapolitik osv. Men kendsgerningerne er, at vi ikke selv bestemmer i dag. Vi er dybt afhængige af Tyskland.

I december besluttede Forbundsbanken i Tyskland sig således til at hæve renten. De andre lande protesterede, fordi det gik ud over vækst og beskæftigelse. Men

Tyskland holdt fast i sit, og så måtte de andre lande også hæve renten – herunder Danmark.

Med et tættere økonomisk samarbejde i EF bliver nogle af de ting, som tyskerne i dag bestemmer, overdraget til landenes fælles beslutning. Det gør tyskerne bekymrede, modstanden mod ØMU vokser i Tyskland. Denne reaktion er meget forståelig, set fra tysk side. Men Danmark har en klar interesse i fælles beslutninger frem for ensidig afhængighed af et enkelt stort land.

6 Traktaten taler om et forsvarspolitisk samarbejde på længere sigt og *muligheden* for et fælles forsvar engang i fremtiden.

Socialdemokratiet ser gerne, at EF-landene samarbejder om en række forsvarspolitiske spørgsmål. Her tænker vi på nedrustning, ikke-spredning af atomvåben, kontrol med våbeneksport, fredsbevarende aktioner og lignende.

Vi ved godt, at nogle andre lande forstår noget andet og mere ved et forsvarspolitisk samarbejde i fremtiden. Men det skal vi ikke tage stilling til i denne omgang. Det skal først afgøres i 1996, for Danmarks vedkommende ved en folkeafstemning.

Det er fornuftigt at udskyde denne diskussion. Europa udvikler sig hastigt i disse år. Det ville være en stor fejl, hvis man låste sig fast i et forsvarssystem, som hurtigt kan vise sig forældet.

Traktaten binder os heller ikke på nogen måde til at blive medlem af Vestunionen eller til at følge dens beslutninger. Det er vigtigt at slå fast, fordi nogle prøver at give indtryk af det modsatte.

Tiden arbejder for os. I 1996, når diskussionen om forsvarspolitik skal tages op, kan vi regne med, at i hvert fald Sverige, Østrig og Finland er medlemmer af EF. Det vil gøre det meget lettere at komme igennem med danske socialdemokratiske synspunkter på forsvarspolitikken.

7 Med traktaten er der åbnet mulighed for, at EF-landene kan lave fælles regler for flygtninge og indvandrere. Hvis der er stor forskel på landenes flygtninge- og indvandrerpolitik, så risikerer Danmark, at andre EF-lande skubber deres problemer over på os. Så er det bedre med fælles rammer.

8 Traktaten bruger ordet "union". Men indholdet i traktaten ligger langt fra det, unionstilhængerne har ønsket. I andre EF-lande kommer der i øjeblikket mange protester fra folk, som er utilfredse med, at traktaten svigter unionsidealene.

Når unionstilhængerne kræver en union, så mener de en forbundsstat. Det vil sige, at man har en fælles EF-regering. Det vil sige, at EF bestyrer en stor del af de offentlige budgetter. Og det vil sige, at man har et EF-forsvar.

Men traktaten gennemfører ingen af disse ting. Man kan tale nok så meget om union. Kendsgerningerne er, at EF også i fremtiden kun kommer til at råde over lidt

mere end 1 pct. af vort nationalprodukt. Det er ikke meget union, man kan få for de penge!

Det tåler overhovedet ikke sammenligning med forbundsstater som USA og Tyskland. Alene af den grund er det også helt hen i vejret, når nogle påstår, at Danmark bliver reduceret til et "amt" i EF-unionen.

Rent faktisk blev det direkte afvist at tale om en forbundsstat i traktaten. Tværtimod blev det understreget, at EFs beslutninger skal træffes så nært på borgerne som muligt. Det er en sejr for dem, der ønsker decentralisering, over de centralistiske unionstilhængere. Får EF flere medlemmer, bliver presset endnu stærkere for at tage højde for de enkelte landes og regioners særlige forhold.

Samtidig slår traktaten fast, at store områder af samarbejdet skal foregå som et direkte samarbejde mellem landenes regeringer og ikke via det centrale EF-system med Kommissionen osv.

Så debatten kører af sporet, hvis man stirrer sig blind på ordet "union". Man må se på det faktiske indhold.

9 Traktaten baner vejen for, at nye lande kan blive medlemmer af EF. Det drejer sig i første omgang om Sverige, Østrig, Finland og sandsynligvis Norge. Senere bliver der tale om østeuropæiske lande.

Det er kolossalt vigtigt for Danmark, at specielt de nordiske lande kan komme med i EF. Men et nej til traktaten vil betyde, at de *ikke* kommer ind.

Frankrig, Spanien, Belgien og andre EF-medlemmer betragter denne traktat som det absolutte minimum, hvis de skal acceptere flere lande i EF. Det står klart, at de vil nedlægge veto mod nye medlemmer, hvis traktaten falder til jorden eller bliver svækket.

For de østeuropæiske lande vil det kraftigt øge risikoen for social uro og nationale konflikter, hvis de ikke kommer med i EF-samarbejdet. Dette vil også true vores sikkerhed.

EF har hidtil sikret fredelige og stabile forhold i Vesteuropa. Nu er opgaven at få de østeuropæiske lande med ind i et stærkt og forpligtende samarbejde, så fred og stabilitet kan sikres i forhold til *hele* Europa.

10 Selv om man i nogle EF-lande vil gå videre end den nuværende traktat, så kan vi regne med, at man siger ja til traktaten.

Vi ved, at EFTA-landene i fællesskab har hilst traktaten velkommen. I den forbindelse skal det også nævnes, at hele den nordiske arbejderbevægelse har gjort det samme.

Vi ved, at de østeuropæiske lande ønsker at blive medlemmer af EF på grundlag af den ny traktat.

Praktisk talt hele Europa kan samles omkring denne traktat. Danmark ville skyde både sig selv og det europæiske samarbejde i foden, hvis vi sagde nej.

Lay-out: MANDOVER BORD WW Tryk: Jysk Centraltrykkeri.

Vejen banet for nye medlemmer

En lang række lande ønsker at blive medlemmer af EF på grundlag af den nye traktat. Vejen er banet for, at det nu kan ske. Først de nordiske lande og Østrig, senere de østeuropæiske lande. Den samlede nordiske arbejderbevægelse har hilset EF-traktaten velkommen. Den danske arbejderbevægelse anbefaler et ja.

Socialdemokratiet, LO og AOF har udgivet en serie oplysningsmateriale.
Du kan få flere oplysninger ved at benytte kuponen her:

☐ Et åbent Europa	☐ EF og ligestillingen	☐ EF og lønmodtagerne
☐ EF og velfærdsstaten	☐ EF og miljøet	☐ EF-unionen
☐ EF og landbruget	☐ EF og kulturen	☐ EF og Den Tredje Verden
☐ EF og de unge	☐ En samling EF-notater	☐ Velfærd på tværs af grænser.
☐ Jeg vil gerne have flere oplysninger om Socialdemokratiet		Hæfte fra den Socialistiske Gruppe i EF-Parlamentet, nov. 91
☐ Jeg vil gerne være medlem af Socialdemokratiet		

(Udfyldes ved medlemskab)

Navn: _____ Kommune: _____

Adresse: _____ Stilling: _____

Postnr. By: _____ Fagforening: _____

_____ / _____ 19 _____

100% dansk genbrugspapir Cyclus

Underskrift

Postbesvarelse
 ufranket
 Modtageren
 betaler portoen

Socialdemokratiet

+++ 1325 +++
 Thorvaldsensvej 2
 1931 Frederiksberg C

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk